

Enterprise No.: NO 919 160 675 VAT

Deres ref Ref.:
Vår Ref.: 06/0129-N221/HSEQ/AXKE/axke
Fil: 01 29 02

Statens Forurensningstilsyn
Postboks 8100 Dep,
0032 Oslo

v/ Reidunn Stokke
Kopi: Ptil

Forus, 23 Mars, 2006

Emne: Forhold vedrørende topphullet, svar til SFT

Innledning

Det vises til møtet 14.3.2006 hos SFT hvor utslippssøknaden for brønnene 7122/7-4 og 7122/7-5 ble presentert og påfølgende diskusjon rundt håndtering av borekaks.

Etter dette møtet har Eni Norge hatt møte med Statoil og Norsk Hydro hvor denne problemstillingen ble diskutert. Det var enighet mellom selskapene at en brønn- og lokasjonsspesifikk risikovurdering for valg av håndteringsmetode for borekaks bør benyttes, som også er i samsvar med regelverkskrav.

Eni Norge har over lang tid jobbet med alternative teknologiske løsninger for topphullet. Som eksempler kan det nevnes at selskapet har gjennomført operasjoner med "Toe-driven Conductor" og "Dual-Casing running".

Med referanse til diskusjonen rundt bruk av RMR (Riserless Mud Return) systemet ønsker Eni Norge å påpeke at vi var en av initiativtakerne til første fase i RMR prosjektet. Etter første fase valgte Eni Norge å trekke seg fra dette prosjektet pga de sikkerhetsmessige aspekter som er videre belyst i dette brevet.

Oppsummering

Totalt sett ser Eni Norge ingen netto verdi (for lisensen og for miljøet) ved å samle opp borekaks fra topphullet for de omsøkte boreoperasjonene for deretter å transportere dette til et deponi på land. Vår argumentasjon kan oppsummeres som følger;

1. Sikkerhet

- a. For brønnene 7122/7-4 og 5 foreligger det en mulighet for at det påtreffes grunn gass. Med et RMR system er det mulighet for at grunn gass kan tilbakeføres til riggen som igjen kan medføre eksplosjon og betydelig skade på personer og innretning,
- b. Stor økning i antall løfteoperasjoner ifm. installering av utstyr og transport av borekaks i containere – en aktivitet som generelt er med på å øke risikonivået.
- c. Økt personellbehov om bord

2. Miljø. Bruk av RMR og transport av borekaks gir vesentlig økning i forbruk av diesel (ca. 1 300 m³ for to brønner) og utslipp av CO₂ (ca. 3 400 tonn) som skyldes:
 - a. at vi trenger et fartøy i tillegg til vårt vanlige transportfartøy for transport av kaks til land,
 - b. ekstra transport av kaks fra base til deponi,
 - c. at boreoperasjonene vil ta lengre tid (installasjon/fjerning av utstyr samt saktere borerate) som igjen medfører økt diesel forbruk fra rigg, 4 x støttefartøy og personell transport)
3. Kostnader Bruk av RMR og transport av borekaks gir økning i kostnader (+/- 30-50 mill NOK) som skyldes:
 - a. Leie av utstyr (RMR, kakshåndtering)
 - b. Innleie av ekstra transport fartøy
 - c. Leie av ekstra containere, samt forflytning av disse på land
 - d. Tilleggs personell
 - e. Transport, innkvartering av personell

En videre utdyping er gitt i avsnittene nedenfor.

Sikkerhet

1. Ved å introdusere RMR konseptet anser Eni Norge at en vil gå flere år tilbake i tid med tanke på håndtering av mulig grunn gass. Med bruk av RMR vil en igjen risikere å bringe grunn gass opp på riggen. I 1985 førte grunn gass til eksplosjon ombord i boreriggen West Vanguard. Resultatet av dette var 1 person drept og omfattende brannskader på riggen. Som følge av denne og andre ulykker relatert til grunn gass ble det industristandard å bore topphullet uten retur tilbake til riggen – en standard som brukes i dag.
2. For de omsøkte brønnene vil håndtering av borekaks fra topphullet medføre minimum 300 ekstra løfteoperasjoner av borekakscontainere - en aktivitet som er med på å øke det totale risikonivået.
3. I tillegg vil installering av utstyr ombord på riggen føre til en rekke løfteoperasjoner og manuelt arbeid som igjen gir en økning i risikonivået.
4. Installering og håndtering av RMR og den økte mengden borekaks som må håndteres på riggen vil føre til økt personellbehov under operasjonen.

Miljø

I 2003 gjennomførte Eni Norge en omfattende sedimentundersøkelse rundt borelokasjonen 7122/7-1, boret i 2000, for å kartlegge om det var skadelig påvirkning som følge av borekaksutslipp fra operasjonen. Denne brønnen ble boret med konvensjonelt utslipp av borekaks fra topphullet, samt utslipp av vannbasert borekaks fra de øvrige deler

av brønnen. Det eneste man kunne finne av kjemiske og biologiske tegn fra aktiviteten var spor av vektmaterialer (baritt og ilmenitt) i sedimentene i umiddelbar nærhet rundt brønnen, samt noe endret faunasammensetning til ca. 50 m. Eni Norge har i siste operasjon, samt for de omsøkte operasjonene, gått vekk fra bruk av faste vektmaterialer i topphullet. Videre vil det kun benyttes naturlig forekommende PLONOR stoffer ved boring med utslipp til sjø, som leire, stivelse og koksalt.

I forkant av enhver leteboreoperasjon i Norge gjennomføres det en grundig undersøkelse av bunnforholdene for å kartlegge eventuelle forekomster av koraller. Det er en forutsetning i utvinningstillatelsene at koraller ikke skal skades som følge av en operasjon. Det er ikke påvist forekomst av koraller, svamper eller andre sårbare bunnlevende organismer i området rundt de planlagte lokasjonene. Miljøpåvirkningen som følge av utslipp fra topphullet kan dermed beskrives som kortvarig og begrenset.

Håndtering av borekaks om bord samt transport til deponi vil medføre en økt miljøbelastning samt økt risiko.

Ut fra et miljøsynspunkt vil det være mest hensiktsmessig å la den utborede massen bli igjen på havbunnen rundt borehullet, så lenge det kun benyttes PLONOR stoffer. Dette er imidlertid en konklusjon som er gjeldende for våre planlagte boreoperasjoner på PL 229, og denne konklusjonen kan endre seg for andre lokaliteter.

Kostnader

Å håndtere borekaks fra topphullet på de omsøkte operasjonene vil medføre en betydelig merkostnad for lisensen og samfunnet, estimert i størrelsesorden 30-50 MNOK.

Konklusjon

Eni Norge vil derfor fraråde å føre borekaks fra topphullet opp til riggen og videre til deponi basert på at:

- risikoen for skade på personell øker,
- kostnadene er betydelige og ikke kan forsvares ut fra en tilsvarende reduksjon i miljørisikoen.

Med vennlig hilsen
Eni Norge AS

Liv Nielsen
HSEQ Manager